UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Religiosis Domibvs. Titvlvs IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

in mortis articulo a) excommunicati hujuſmodi poſſint abſolutionis beneficium quomodolibet obtinere. Et nihilominus ſecus facta non teneant, & nullius exiſtant efficaciæ vel momenti: Decernentes etiam & volentes, quòd ſi quis hactenus virtute cujuſvis licentiæ ſeu mandati hujuſmodi fuiſſet receptus ad aliquem monaſticum ordinem, & habitum conſuetum geſtari per monachos talis ordinis ſuſcepiſſet, ſive profeſſionem emiſerit ſive non, ſub dicta pœna teneatur in monaſterio, in quo receptus fuerit (etiamſi beneficia eccleſiaſtica ſeu rectorias eccleſiarum quarumvis obtineat) ſtare in ejus totali ordinatione, & in hujuſmodi ordine monaſtico altiſſimo deſervire. Si quis autem prætextu hujuſmodi licentiæ vel ſine habitu vel cum habitu vagando incederet, monitione prævia teneatur & debeat intra terminum XV. dierum à die monitionis hujuſmodi computandorum ad ejus religionem vel ordinem, unde cum licentia vel ſine licentia receſſerat, remeare. Quòd ſi efficere neglexerit, poſt ipſum terminum tanquam notorius apoſtata excommunicatus in omnibus & per omnia debeat per quemlibet reputari, & ab omnibus retractari, etiam per invocationem auxilii brachii ſecularis, quoties fuerit opportunum. In futuris autem nullus ex profeſſoribus alicujus ex ordinibus mendicantium hujuſmodi in aliquem monaſticum ordinem (Carthuſienſium duntaxat excepto) poſſit aut debeat per quemcunque recipi vel admitti, virtute alicujus licentiæ vel indulti, abſque ſedis hujuſmodi licentia ſpeciali, ſub dictis pœnis, & nihilominus ſecus facta non teneant ipſo jure. Hujuſmodi licentiis & indultis, necnon conſtitutionibus Apoſtolicis, & mendicantium ordinum prædictorum, etiamſi de illis ſpecialis & expreſſa, ac de verbo ad verbum in noſtris literis mentio habita foret, & aliis contrariis non obſtantibus quibuſcunque. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ declarationis, decreti, ſtatuti, prohibitionis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Seben. 4 Cal. Aug. Pont. noſt. Anno 1.

CAP. II.

Religioſi ſine ſui ſuperioris licentia ultra mare euntes, ſunt ipſo facto excommunicati, nec ibi ſunt ad prædicationem vel divinorum celebrationem admittendi.

Ioannes XXII.

AD noſtrum nuper relatio fide digna perduxit auditum, quòd nonnulli religionis geſtantes habitum, ſed à veritate religionis omninò vacui, & à modeſtia penitus alieni, ad partes quandoque tranſmarinas ſe transferant, in quibus pauci fideles reſpectu infidelium commorantur. Et ut illi decipere facilius ſimplicium animos, ac ipſos & alios in errores præcipitare ſeu retinere valeant, ſub ovilla veſte, ac humilitatis habitu lupinum animum occultantes, per doctrinas ſuas reprobas & erroneas fidelium mentes, quantum in eis eſt, corrumpere ſatagunt: In ipſis partibus periculum nimium ſpargere non omittunt, necnon & os ſuum ponentes in cœlum, lingua eorum falſidica tranſeunte ſuper terram, S. Rom. eccle. detrahere conſtitutionibus, & alia multa à fide devia in ſuis ſermonibus & ſecretis collocutionibus evomere inſanis auſibus non verentur: ex quibus Deus offenditur, periculoſa ſuſcitantur ſcandala, paratur ſimplicibus laqueus, ipſique talium præſumptores de hæreſi vehementer arguunt ſe ſuſpectos. Nos itaque tantis obviare periculis paternæ diligentiæ ſtudiis cupientes, univerſis & ſingulis religioſis cujuſcunque conditionis, religionis, ordinis, vel ſtatus exiſtant, de fratrum noſtrorum conſilio diſtrictius auctoritate præſentium inhibemus, ne ipſorum aliquis abſque ſuperioris ordinis ſui licentia, ſibi per ipſi' literas patentes conceſſa, de cætero ad partes ſe transferat antedictas. Superioribus ipſis nihilominus injungentes, ne quibuſvis ſui ordinis fratribus (niſi duntaxat viris literatis, providis & expertis) hujuſmodi licentiam impartiri præſumant. Nos enim quoſcunque præſumentes contrarium quovis modo, excommunicationis ſubjacere ſententiæ volumus ipſo facto. A qua nullus ab alio, quàm à Rom. Pont. poſſit (niſi duntaxat in mortis articulo) abſolutionis beneficium obtinere. Cæterùm univerſis eccleſiæ prælatis in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiẽdo, præſentium tenore mandamus, quatenus nullos religioſos ad partes ſe transferentes prædictas, niſi per patentes ſuperioris ſui ordinis literas, de licentia ſpeciali ſe illuc transferendi ſibi conceſſa, prælatis eiſdem fecerint plenam fidem, in civitatibus ſuis & diœceſibus ac locis & terris aliis ad prædicationis officium, vel divinorum celebrationem admittant: ſed ipſos potius velut apoſtatas capiant, ſeu capi faciant, eos carcerali cuſtodiæ (donec de dicta licentia ſpeciali modo prædicto ſibi conſtiterit) detinendo. Et nihilominus ſi quos religioſos approbare, quæ ſedes Apoſt. reprobavit, vel quæ alias ſunt fidei obvia in ſuis prædicationibus ſeu ſecretis collocutionibus dogmatizare perſenſerint: ut tales (quibuſcunque ceſſantibus privilegiis) poſſint licitè capere, & carcerali cuſtodiæ, ſicut ſuos poſſent ſubditos mancipare, licentiam impartimur. Et inſuper tenore præſentium mandamus eiſdem, ut de præmiſſis ſummariè, ſimpliciter & de plano, ac ſine ſtrepitu judicii & figura, per ſe vel alium ſeu alios, ſe ſolerter & fideliter ſtudeant informare, quoſque de prædictis, ſeu eorum aliquo receperint eos eſſe, juxta ſtatuta canonum in aliorum exemplum caſtigare pœnis debitis non poſtponant. Non obſtantibus exemptionibus, & aliis quibuſcunque privilegiis, literis Apoſtolicis eiſdem religioſis, vel eorum ordinibus ab eadem ſede conceſſis, vel in poſterum concedendis: etiamſi de illis plena & expreſſa mentio, ac de verbo ad verbum in præſentibus ſit habenda. Quæ quantum ad prædicta, vel aliquod eorundem eiſdem in nullo volumus ſuffragari. Nulli ergo, &c. Datum Avinion. VI. Idus Maji, Pont. noſt. Anno 9.

a Vide Conc. Trid. Seſſ. 14. c. 7. de caſuum reſervatione.

DE RELIGIOSIS DOMIBVS.

TITVLVS IX.

CAP. VNIC.

Licet beguinarum ſtatus ſit propter multas rationes per Clementem V. reprobatus, permittitur tamen mulieribus fide dignis, quæ nec ſunt culpabiles, nec ſuſpectæ, ſub habitu beguinarum vivere: nec ſunt tales per ordinarios moleſtandæ. Vide cap. 1. eod. tit. in Clemen.

Ioannes XXII.

RATIO recta non patitur, ut innocentes ad paria cum nocentibus judicentur. Sanè feli. rec. Clemens Papa V. prædeceſſ. noſt. cùm de mulieribus, quæ beguinæ vulgariter nuncupantur, nonnulla ei fuiſſent præcipuè de Alemaniæ partibus inſinuata ſiniſtra, & præſertim quòd earum quædam de ſumma Trinitate & divina eſſentia diſputarent, & prædicarent, ac circa articulos fidei, & eccleſiaſtica ſacramenta opiniones catholicæ fidei contrarias introducerent, & multorum ſimplicium animas in diverſos errores inducerent: ex his & aliis frequenter de illis auditis habens eas non indigna ratione ſuſpectas, in illas, quæ ſtatum hujuſmodi noviter aſſumptum ſectarentur ulterius, aut quæ illum de novo aſſumerent, excommunicationis ſententiam promulgavit. Verùm quia in multis

mundi partibus plurimæ ſunt mulieres, quæ ſimiliter vulgò beguinæ vocatæ, ſegregatæ, quandoque in parentum, aut ſuis, interdum verò in aliis, aut conductis ſibi communibus domibus inſimul habitantes, vitas deducunt honeſtas, eccleſias de nocte frequentant, diœceſanis locorum, & parœcialium eccleſiarum rectoribus reverenter obediunt, curioſitatem diſputandi, aut auctoritatem, ſeu temeritatem potius prædicandi, nullo modo ſibi uſurpant, nec ſe vel alias ſeu alios quoslibet præmiſſis opinionibus, erroribusque involvunt: nec ulla ſuper his eſt aut fuit hactenus nota ſeu ſuſpicio contra eas, quæ ipſas diſſimiles à luce ſua conſtringeret, ut nullis earum, quæ perpetuam fortè Domino continentiam devoverunt, occaſio præbeatur ad lapſum: & ne periculis, damnis, & ſcandalis plurimis, quæ proinde veriſimiliter ſequerentur, pro proviſione eccleſiæ moderna occupentur: beguinas hujuſmodi inculpabiles (ut præmittitur) nec ſuſpectas ſub prohibitione & abolitione præmiſſis (quia de ipſis prædeceſſor noſter præfatus nullatenus ſenſiſſe dignoſcitur) de fratrum noſtrorum conſilio declaramus & volumus non includi: Locorum ordinariis nihilominus injungentes, ut eas ſub prætextu hujuſmodi nullatenus moleſtari permittant. Et ſi quid forſitan ex hoc in bonis aut juribus à quibuſcunque contra eos attentatum eſt hactenus, vel attentari contigerit in futurum, per illos prædictos ordinarios auct. no. in ſtatum reduci debitum volumus: Invocato (ſi opus fuerit) auxilio brachii a ſecularis. Cæterùm ſtatum beguinarum hujuſmodi, quas eſſe permittimus (niſi de his per ſedem Apoſtolicam aliter ordinatum extiterit) nullatenus ex præmiſſis intendimus approbare. Locorum autem ordinarios, & alios, ad quos prædicta ſpectabunt, curam pervigilem & ſolicitudinem debitam præcipimus adhibere, ne præmiſſarum ſequentes invia, & ipſarum actus temerarios imitando, præmiſſis erroribus, & diſputationum & prædicationum temeritatibus ſe involvant: eas, quæ contra prædicta præſumpſerint, per cenſuram eccleſiaſticam (appellatione poſtpoſita) compeſcendo. Porrò mulieres, quodcunque nomen habentes, quæ de illis, ex quibus prohibitio præceſſerit, culpabiles ſe reddiderint, aut meritò notabiles vel ſuſpectas eſſe, ſi ſtatum vel habitum quoquo modo mutaverint, verè ſub prædicta decernimus remanere cenſura: & taliter contra eas, per illos, ad quos pertinuerit, procedi volumus & mandamus, quòd ab errore de more revocatæ, non ultra inficiant ſanas oves.

DE CENSIBVS, EXACTIONIBVS, ET PROCURATIONIBUS.

TITVLVS X.

CAP. VNICVM.

Taxat procurationes, pabula charitatis, & ſubſidium charitativum. Salvat privilegia, conventiones, conſuetudines, & præſcriptiones, & indemnitatem pauperum: inhibet contravenire, punit tranſgreſſores, & eorum familiares, &c. Et locari debet ſub rubrica, de cenſibus, & procurationibus.

Benedictus XII. *Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

VAs electionis Paulus Apoſtolus egregius prædicator, ſe, & eos qui ſecum erant, propriis manibus exhibebat, ut pſeudo & ſubdolis operariis ſub prædicationis ſpecie lucra ſectantibus locum præcluderet, & his, quos ipſe paſcebat pabulo verbi Dei, non exiſteret oneroſus. Sanè licet circa modeſtiam in exigendis procurationibus obſervandam à prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus ſalubriter emanaverint inſtituta, quia tamen (ſicut experientia docet) nonnulli prælatorum, necnon diœceſis nuncupatim, vel legatorum Apoſtolicæ ſedis, de quibus nullam faciunt mentionem expreſſe, ſic ſe reddiderunt & reddunt in dictarum procurationum exactionibus oneroſos, ut oppreſſi ſubditi hujuſmodi onera nequeant ſupportare, & victum longi temporis brevis hora conſumat. Nos attendentes, quòd parentes debent theſaurizare filiis, non delitiis faſtidioſis eorum ſubſtantiam abſorbere: ac cupientes pro diverſitate conditionum viſitantium prælatorum & Provinciarum, & eccleſiaſticarum etiam facultatum, certum modum ſufficientem viſitantibus, & ſupportabilem viſitatis in præmiſſis fore de cætero obſervandum: de fratrum noſtrorum conſilio præſentis conſtitutionis edicto ſtatuimus, quòd cùm in Franciæ, Navarræ, Majoricarum regnis, ac terris, Provinciis, & partibus adjacentibus, & in vicinis eiſdem, necnon in Delphinatu, Burgundiæ, Sabaudiæ, Provinciæ, & Forcalquerii comitatibus, Archiepiſcopi & Epiſcopi, ac alii prælati & perſonæ eccleſiaſticæ, quibus id de jure vel conſuetudine competit, ſuos ſubditos perſonaliter viſitabunt: Iidem Archiepiſcopi à ſuis, vel ſuffraganeorum ſuorum cathedralibus eccleſiis pro procuratione unius diei, ſive in victualibus, ſive à volentibus in pecunia, ultra trecentorum: à monaſteriis verò & aliis eccleſiis, vel prioratibus ſecularibus vel regularibus, habentibus collegium vel conventum duodecim vel plurium perſonarum, ultra ducentorum & quinquaginta. Ab habentibus verò paucarum perſonarum collegium ſeu conventum, & quibuſvis aliis eccleſiis, prioratibus & locis, ultra ducentorum. Epiſcopi verò ab eccleſiis cathedralibus, ultra ducentorum. A monaſteriis verò & eccleſiis aliis, ac prioratibus ſecularibus vel regularibus, habentibus collegium vel conventum duodecim vel plurium perſonarum, ultra ducentorum quinquaginta. Ab habentibus verò paucarum perſonarum collegium ſeu conventum, & quibuſvis aliis eccleſiis, prioratibus & locis, ultra ducentorum. Epiſcopi verò ab eccleſiis cathedralibus, ultra ducentorum. A monaſteriis verò & eccleſiis aliis ac prioratibus ſecularibus vel regularibus, collegium habentibus duodecim vel plurium perſonarum, ultra centum & quadraginta. Ab habentibus verò perſonarum collegium paucarum, & quibuslibet aliis eccleſiis, prioratibus & locis, ultra centum & quadraginta. Abbates quoque à monaſteriis vel prioratibus habentibus collegium duodecim vel plurium perſonarum, ultra centum. Ab aliis quoque habentibus minus collegium, ac eccleſiis, prioratibus & locis quibuſcunque, ultra LXXX. Archidiaconi quoque, ultra XXXV. Archipresbyteri quoque, ultra VIII. Turonen. argenti valorem recipere non præſumant. Si verò præfati Archiepiſcopi, prælati, & perſonæ eccleſiaſticæ ex privilegio Apoſtolico per alios viſitare, & procurationes recipere valeant in pecunia numerata: Iidem Archiepiſcopi à ſuis & aliis cathedralibus eccleſiis, ultra centum & XX. à monaſteriis verò & eccleſiis aliis, à prioratibus ſecularibus & regularibus, habentibus collegium duodecim, vel plurium perſonarum, ultra centum. Ab habentibus verò minus collegium, & quibuslibet aliis eccleſiis, prioratibus & locis, ultra LXXX. Epiſcopi etiam ab eiſdem eccleſiis, monaſteriis, prioratibus, atque locis, ultra LXXX. Abbates, ultra LX. Archidiaconi, ultra XXX. Turonen. argenti valorem non recipiant quoquo modo. In Alemaniæ quoque, Daciæ, Angliæ, Hungariæ, Bohemiæ, Poloniæ, Norvegiæ, Daciæ, Scotiæ, & Sueciæ regnis, terris, ac Provinciis, & partibus eiſdem adjacentibus Archiepiſc. & Epiſc. alii quoque prælati, & perſonæ eccleſiaſticæ, cùm (ut præmittitur) perſonaliter viſitabũt, iidem Archiep. & Epiſc. etiam ſi primates

a *Brachium ſeculare poteſt quandoq; ab eccleſia invocari. c. 1. de off. ord. in antiq.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN